

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/304/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418201375
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4418201375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO : 31 575 951, proti žalovanej: S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, korešpondenčná adresa J. L., Y. XXXX/XX, o zaplatenie 2.023,36 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10Csp/30/2018-71 zo dňa 21.08.2018 v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie prisúdených nárokov, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie a náhrady trov konania m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi prisúdenú istinu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odvolací súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 2 023,36 eur, úrok 126,95 eur, úroky z omeškania vo výške 1,21 eur, úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny 2 023,36 eur od 23.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny 2 023,36 eur od 23.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov 126,95 eur od 23.01.2018 do zaplatenia, všetko v splátkach po 65,- eur mesačne, zročných vždy do 28. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na obsah spisu, vykonané dokazovanie a citované ustanovenia § 282, § 285, § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) tým, že žaloba žalobcu bola dôvodne podaná. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2 023,36 eur s príslušenstvom. Žalovaná pred súdom dňa 05.06.2018 nárok žalobcu uznala čo do základu i výšky, požadovala však plnenie v splátkach po 50 eur mesačne, čo odôvodňovala nasledovnými skutočnosťami. Je slobodná matka, má dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom S.: S., nar. XXXX, K., nar. XXXX. Výživné súdnou cestou určené nebolo. Žalovaná je zamestnaná, dosahuje čistý príjem do 500 eur mesačne, z ktorého jej vykonávajú zrážky do 300 eur mesačne v rámci exekúcie, kde oprávneným je Prima banka a.s. a exekúcia súvisí so starším úverom. Otec maloletých detí S., S. S. je jej druhom, je zamestnaný, dosahuje čistý príjem do 500 eur mesačne. Spoločne s maloletými deťmi žijú v rodinnom dome v podnájme, za ktorý platia 250 eur mesačne plus energie. Žalovaná má ďalší finančný záväzok voči VÚB Bratislava, ktorá jej poskytla úver 4 000 eur a má ho splácať po 90 eur mesačne. Starší syn navštevuje školu, mladší syn škôlku. Žalovanej rodičia finančne a ani inak nepomáhajú, pretože nie sú v kontakte. Podaním zo dňa 25.06.2018 žalobca

navrhol vydanie rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Pretože počas konania žalovaná pred súdom uznala nárok žalobcu čo do základu a do výšky a rozsudok pre uznanie je prípustný, súd rozhodol rozsudkom pre uznanie bez toho, aby vo veci vyhodnocoval predložené dôkazy. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP k § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech, súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Súd sa zaoberal žiadosťou žalovanej o plnenie v splátkach. Dôvody jej žiadosti sú uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia a rovnako aj jej pomery sú konkretizované vyššie. Pri zohľadnení predpokladov uvedených v § 232 ods. 4 CSP a za situácie, keď žalovaná má dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, o ktoré sa osobne stará, kvôli zrážkam zo mzdy dosahuje len minimálny príjem, ani príjem jej druhá nie je najvyšší, má pomerne vysoké náklady na, ako aj jej snahy postupne riešiť svoj dlh voči žalobcovi, ďalej na skutočnosť, aby medzi dlhom žalovanej a výškou určených splátok nebola neprimeranosť, dospel súd k záveru, že mesačnou splátkou, ktorú žalovaná musí byť schopná splácať, je vo výške 65 eur mesačne.

2. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie včas podaným odvolaním napadol žalobca v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie prisúdených nárokov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a zaviazal žalovanú zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie sa nestotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a považuje rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti za nesprávny. Odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Mal za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú sumu. Okresný súd svoje zistenia obmedzil výlučne na tvrdenie žalovanej, pričom ohľadne týchto pomerov nevykonal žiadne dokazovanie. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že súd jednak nedostatočne zistil skutkový stav, teda nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu na plnenie a jednak súd pri svojom rozhodnutí rozhodol nad zákonom dovolený rozsah, čo je v priamom rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal v tomto smere na rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/91/2017-138 zo dňa 16.05.2017, č. k. 8Co/39/2017-99 zo dňa 28.06.2017 a rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/498/2016-72 zo dňa 15.05.2017. Ďalej s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2 až 4 CSP uviedol, že len výnimočne v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu ako zákonom určenú lehotu na plnenie. Každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu povinného, dlžníka, ktorá však nesmie neprimerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného, veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahov. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená exkluzivita povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanej, ktorej platobná povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej, žalovanou prejavovaná snaha o plnenie záväzku počas konania, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, že by prípadné zdržanie sa v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (R V/1968). Je pritom potrebné zohľadniť, že výška splátok musí odrážať nielen osobné pomery žalovanej, ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej dobe. V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženej záujmov oboch účastníkov v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv, či k možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/116/2012 zo dňa 18.03.2013). Súd zobral do úvahy iba majetkové pomery žalovanej (aj to nepreukázané), pričom neprihliadol na žiadne iné kritérium, ani na dĺžku doby splácania, ani na snahu žalovanej dlh uhradiť. Poukazuje na skutočnosť, že splnenie dlhu v splátkach po 65 Eur mesačne bude trvať neprimerane dlho. Len splatenie istiny bude trvať takmer 3 roky, čo poškodí nielen žalobcu, ale aj samotnú žalovanú, ktorej zatiaľ bude narastať príslušenstvo pohľadávky. Súd uviedol, že zohľadnil snahu žalovanej riešiť dlh voči žalobcovi, avšak nie je zrejmé, v čom mala snaha žalovanej spočívať, nakoľko vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mala žalovaná možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohla priebežne peňažný dlh splácať aspoň v takej výške, ktorá by bola primeraná jej finančným možnostiam. Žalovaná tak neuskutočnila a počas celého súdneho konania neuskutočnila ani jednu úhradu. Poslednú úhradu uskutočnila dňa 16.10.2017 ešte pred predčasným zosplatením.

3. Žalovaná sa nevyjadрила k podanému odvolaniu žalobcu.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec (odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné), v súlade s § 378 a § 219 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie prisúdených nárokov je potrebné podľa ustanovenia § 388 CSP zmeniť, keď nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

7. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia veci v časti týkajúcej sa lehoty na plnenie prisúdených nárokov s poukazom na ustanovenie § 232 ods.4 CSP posudzujúc žiadosť žalovanej o určenie dlhšej lehoty na plnenie priznanej istiny s prísl. a to v splátkach vo výške 50,- eur mesačne, zohľadňujúc celkové pomery žalovanej, výšku žalovanej a priznanej istiny s prísl., snahu žalovanej postupne riešiť svoj dlh voči žalobcovi, dospel k záveru, že je daný dôvod určiť žalovanej dlhšiu lehotu na plnenie a to v splátkach vo výške 65 eur mesačne.

8. Úlohou odvolacieho súdu v prípade odvolania odôvodneného nesprávnym právnym posúdením veci je posúdiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav použil správny právny predpis a či ho aj správne interpretoval. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 388 CSP zmeniť. Dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 232 ods.1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.

10. Podľa § 232 ods.2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 232 ods.3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Podľa § 232 ods.4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

13. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlé finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Poradím splatnosti sa rozumie plynutie paričnej lehoty pre každú jednotlivú dávku či splátku osobitne, ak súd neurčí iné pravidlo. Súd teda môže určiť konkrétny deň každého mesiaca, ktorým je tá konkrétna dávka alebo splátka splatná - vykonateľná. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie. Rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby

zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

14. Odvolací súd mal v danej právnej veci z obsahu spisu za preukázané, že žalobca sa žalobou zo dňa 13.03.2018 domáhal zaplata sumy 2 023,36 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že s žalovanou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 03.02.2014, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2 500 eur, ktoré sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 18.01.2024. Žalovaná po poskytnutí úveru porušila svoje zmluvné povinnosti, prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.01.2018 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou zo dňa 27.11.2017. Žalovaná po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Žalovaná na pojednávaní dňa 05.06.2018 uviedla, že nárok žalobcu uznáva čo do základu a výšky, žiadala súd o možnosť splácať dlh v mesačných splátkach po 50 eur dôvodiac tým, že je slobodná matka, má dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom S., S., nar. XX.XX.XXXX, K., nar. XX.XX.XXXX, je zamestnaná, dosahuje čistý príjem do 500 eur mesačne, z ktorého jej vykonávajú zrážky do 300 eur mesačne v rámci exekúcie, kde oprávneným je Prima banka a.s. a exekúcia súvisí so starším úverom v sume 3.000 eur. S otcom maloletých detí S. S., svojim snúbencom žije v spoločnej domácnosti, ten je zamestnaný, dosahuje čistý príjem do 500 eur mesačne. Spoločne s maloletými deťmi žijú v rodinnom dome v podnájme, za ktorý vznikajúce výdavky 250 eur mesačne plus energie hradia spoločne so snúbencovou sestrou a otcom. Ona má ďalší finančný záväzok voči VÚB, a.s. Bratislava vo výške 4 000 eur, ktorý úver má splácať po 90 eur mesačne, nespláca tento úver. Starší syn navštevuje školu a mladší syn škôlku. Nevlastní nehnuteľnosť, ani hnuťelné veci väčšej hodnoty. Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie písomným podaním zo dňa 25.06.2018 navrhol, aby súd vydal rozsudok pre uznanie nároku podľa § 282 CSP. Uviedol, že žalovaná nepredložila v konaní nijaký dôkaz, ktorý by odôvodňoval možnosť pripustenia splátok. Nie je možné prihliadnuť len na finančnú situáciu žalovanej, pretože žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v čl. 2 ods.1 CSP. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd, mala žalovaná možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohla priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jej finančným možnostiam. Žalovaná tak počas celého súdneho konania ani jednu úhradu neuskutočnila. Žalovaná neprejavila žiadnu snahu svoj záväzok aspoň čiastočne plniť. Súd musí prihliadnuť nielen na pomery žalovanej, ale aj na záujmy žalobcu. Prijateľná výška splátky je minimálne 165 eur a to v prípade, že žalovaná preukáže svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania napadnutým rozsudkom pre uznanie.

15. V danej právnej veci odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti rozsudku vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu s prísl. a určil žalovanej dlhšiu lehotu na plnenie povolením splátok vo výške 65 eur mesačne za stavu, že žalovaná súdu prvej inštancie nepreukázala, že v paričnej lehote v zmysle ustanovenia § 232 ods.2 CSP nie je z jej strany splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne možné a za stavu, že žalobca súhlasil s predĺžením paričnej lehoty, teda so splátkami žalovanej istiny vo výške minimálne 165 eur a to len v prípade, že žalovaná preukáže svoju nepriaznivú finančnú situáciu, rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Je tomu tak z dôvodu, že žalovaná súdu prvej inštancie nepreukázala, nepreložila žiadne listinné doklady, preukazujúce jej zlú finančnú situáciu, ktorá jej objektívne bráni splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní. S poukazom tiež na skutočnosť, že žalobca súhlasil s predĺžením paričnej lehoty, teda so splátkami žalovanej istiny vo výške 165 eur mesačne len v prípade, že žalovaná preukáže svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorú nepriaznivú finančnú situáciu však žalovaná súdu nepreukázala, odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie prisúdených nárokov tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

16. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil v súlade s ustanovením § 388 CSP. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v konaní na súde prvej inštancie,

ako aj s podstatnými tvrdeniami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní. Odvolací súd ďalej uvádza, že vo svojom rozhodnutí dal odpoveď len na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia odvolacieho súdu.

17. O trovách konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP a § 255 ods.1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).